

μένα για να δικαιολογήσει τις πρόστυχες βρισιές, που σημειώσαμε παραπάνου.

Αυτά φτάνουν για να καταλάβει κανείς καλά το υποκείμενο του κ. Νομ. Συμβούλου. Όσο για τις φαμφαρνάδες του πώς ένα έργο σαν το ΕΚΑ προκαλεί έλεγχο (έγώ δεν επέκρινα το έργο του ΕΚΑ, **γιατί τέτοιο δεν υπάρχει**· εκεί έγώ βλέπω μόνο σ.νονθύλευμα σωματείων ή καλλίτερα **στελεχών** από σωματεία χωρίς καμμιά μόρφωση, χωρίς καμμιά διδασκαλία· θέλησα μόνο να δείξω στους εργάτες, σύμφωνα με την επιθυμία τους, τί πράμα είναι ο Νομ. Σύμβουλος τους—ώστε απ' αυτή την άποψη το άρθρο μου είχε προσωπικό χαρακτήρα και δεν είχε σκοπό βέβαια να έξυμνήσει την—άναμφισβήτητη άλλως τε—ώραιότητα του Κυρίου, που φιλοδόξησε να φιγουράρει σε κάποιο γαλ. φύλλο και για ύπουργός της Έργασίας—για την τελευταία πληροφορία, που μου την έδωσε ο φίλος Λ. Χατζόπουλος δεν αναλαβαίνω ευθύνη—, πώς τέσσερες απ' τους εργατικούς νόμους βγήκαν απ' το γραφείο του (σ' αυτό δε λέω τίποτε γιατί γράφηκε για τὰ μάτια των εργατών· δεν πιστεύω να θέλει να το υποστηρίξει και απέναντι του άλλου κόσμου, τουλάχιστο το πώς βγήκαν από καί) και πώς ξυλεύομαστε «οί ξυλοσχίσται του έργατ. ζητήματος» (ευγένεια, βλέπετε!) απ' το υπόμνημά του στη Διπλή Βουλή (τυπωμένο σε αρκετά λεπτό χαρτί). Οί φαμφαρνάδες αυτές γράφθηκαν μιά για να κάμουν μπούγιου στους δυστυχισμένους εκείνους εργάτες που έχουν κλειστά τὰ μάτια, κ' έπειτα για να μᾶς δείξουν πώς, αν και συναιστώνεται την κωμικότητά του, μπορεί τέλος πάντων κι αυτός να φορέσει τόν—κουρελιασμένο έννοείται—έπιστημονικό μαντύα για ν' ανταποκριθεί στην τιμή που του κάναμε να περιλάβουμε στο άρθρο μας και «μερικά σημεία πραγματικά και έπιστημονικά, που αξίζουν τον κόπο να συζητηθούν δημοσίως». Και γι' αυτό—άφου μᾶς δείχνει, πώς έχει κάπως το «γνώθι σαυτόν» και νοιώθει την τιμή που του γίνεται όταν έπιστήμονες καταπιάνονται με τὸ ἄτομό του—του τις συγχωρούμε.

Λ. ΤΡΑΝΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Κ. Μολ. Βερολίνο. Λάβαμε τή συντρομή κ' ευχαριστούμε. — κ. Π. Παβλ. Σαλονίκη. Ο φίλος δε μᾶς έστειλε ακόμα τίποτα. Η συντρομή προπλερώνεται. — κ. Α. Κns. Αγοσα. Τὰ βιβλία που ζήτησ δε βρίσκονται. Κοιτάξαμε σε όλα τὰ βιβλιοπωλεία.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ. Δυο τρεις έφημερίδες της Αθήνας μας τρώγονται αναμεταξύ τους σὰ σκυλιά λυσιάρικα για ένα λόγο σπουδαιότατο. Η καθεμιά από δαυτες φιλοδοξεί και λαχταράει νᾶναι τὸ **μόνο** έπίσημο όργανο του κ. Βενιζέλου.

— Έσύ δεν τᾶξίζεις νᾶσαι Βενιζελική! φωνάζει ή μιά.

— Όχι! Βενιζελική μόνο έγώ τᾶξίζω νᾶμαι! λέει ή άλλη.

— Μωρέ, κ' οί δυό σας για τὰ σκουπίδια είσαστε! βροντοφωνεί ή τρίτη. Τὸ μόνο κ' έπίσημο άνορθωτικό και Βενιζελικό όργανο έγώ πρέπει νᾶμαι!

Οί μνηστήρες της Πηνελόπης, σὰ νᾶ λέμε. Καί φαντάζεστε πόσο θα κρυφοκαμαρώνει και πόσο θα χαμογελάει πονηρά ο κ. Βενιζέλος, βλέποντας τους φίλους του να τρώγονται έτσι για τὰ πριωτάτα της φιλίας του.

Έχει όμως και μίαν άλλη σπουδαιότερη σημασία αυτή ή φαγομάρα. Αποδείχνει θεοφάνερα πώς ή Κυβέρνηση στέκεται άτράνταχτη στη θέση της, είναι παντοδύναμη. Για μίαν έτοιμόρροπη Κυβέρνηση δε θα τρωγόντουσαν έτσι τρεις έφημερίδες ποιά να ξετοπίσει τις άλλες από σιμά της και να πάρει αυτή τὸ μονοπώλιο της Κυβερνητικής φιλίας. Συλλογιστείτε και τᾶλλο, πώς ή «Έστία» ακόμα δε χτύπησε την Κυβέρνηση. Άρα «ούρανόν αιθριον και θάλασσαν ήρεμούσαν» σημειώνει τὸ μετεωρολογικό δελτίο για την Κυβέρνηση του κ. Βενιζέλου.

Ο ΚΙΤΡΙΝΟΣ. Ωστόσο σ' αυτό τᾶλληλοφάγωμα χρωστάμε ένα άρθρο δυνατό και γιομάτο πικρές αλήθειες που δημοσίεψε ή «Νέα Ημέρα» της περασμένης Κεριακής (29 Ιουλίου, σελίδα 1η). Από τὸ άρθρο αυτό, που είναι ο καθρέφτης ο αληθινός του Αθηναϊκού Τύπου, ξεσηκώνομε λίγες άράδες, τις ακόλουθες:

«Είνε αληθώς άταφον πτώμα εις την συνείδησιν όλων των έντίμων κοινωνικών ατόμων, όλων των ήθικων και φωτισμένων ανθρώπων, ο βάνουσος και άπυνείδητος αυτός Τύπος, ο καλλιεργών συστηματικώς την αίσχροτητα, την άνηθικότητα, την άναρχίαν και τὸ ξεκλημα εις τὰ σπλάχνα της Έλληνικής κοινωνίας δια της καθημερινής άναγνωσματοποιήσεως και άποθεώσεως των πλέον βδελυρών